

Dosarul nr. 2ra-1179/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

## Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Iurie Bejenaru  
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Caidăș Nicolai Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 împotriva lui Caidăș Nicolae Victor și Caidăș Nicolai Igor cu privire la încasarea solidară a datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Caidăș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă și s-a menținut hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

### c o n s t a t ă :

La 19 decembrie 2016 SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Caidăș Nicolae Victor și Caidăș Tamara cu privire la încasarea solidară a datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. XXXXX din 01 februarie 2009 încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” succesorul în drepturi al SA „Termocom”) și ÎMGFL nr. 4, ultima și-a asumat obligația să achite lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 27 octombrie 2016 datoria ÎMGFL nr. 4, la consumul de energie termică, a constituit suma de 29.714.115, 61 de lei.

În pofida datoriei acumulate la consumul de energie termică, ÎMGFL nr. 4 în continuare a prestat serviciul respectiv la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la

rândul lor au beneficiat de serviciul prestat și au avut obligația să achite în termen contravaloarea acestuia conform facturilor lunare primite.

A susținut reclamantul că ÎMGFL nr. 4, în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate pentru consumul energiei termice, urma să-i acționeze pe aceștia în judecată, întru stingerea creanței avute față de SA „Termoelectrica”, din contul achitărilor efectuate de către consumatorii datornici.

Cu toate acestea, ÎMGFL nr. 4 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pe pârâții Caidăș Nicolae Victor și Caidăș Tamara pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 22.642,36 de lei pentru perioada noiembrie 2012 – septembrie 2016, din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

În consecință, ÎMGFL nr. 4 a omis exercitarea drepturilor sale pe cale judiciară, fapt ce a pus-o în imposibilitate să stingă creanțele pe care le are față de SA „Termoelectrica”.

Pentru a evita ca la scadență debitorul să nu intre în insolvabilitate, legea acordă creditorului anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

În conformitate cu art. 73 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazurile prevăzute de lege, autoritățile publice, organizațiile, persoanele fizice pot adresa în judecată acțiune (cerere) în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane, la cererea acestora, sau în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unui număr nelimitat de persoane fizice. Acțiunea în apărarea intereselor unei persoane în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară (ocrotire provizorie, curatelă sau tutelă) poate fi intentată independent de existența cererii unei persoane interesate sau a reprezentantului ei legal. Organele, organizațiile, persoanele fizice care au intentat proces în apărarea intereselor unor alte persoane au drepturi și obligații procedurale de reclamant, cu excepția dreptului de a încheia tranzacție și a obligației de a achita cheltuielile de judecată.

Totodată, conform art. 598, 599 alin. (1) din Codul civil, (în vigoare în redacția legii la momentul adresării în judecată), creditorul care are un interes serios și legitim poate să ia toate măsurile pentru conservarea drepturilor sale. Creditorul a cărui creanță este certă, lichidă și exigibilă poate, în numele debitorului său, exercita drepturile și acțiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite.

A susținut reclamanta că dacă debitorul are dreptul să intenteze o acțiune în revendicare a unui bun sau pentru plata unei creanțe, dar neglijează să-și exercite dreptul, atunci pe calea acțiunii oblice o va face creditorul, în numele debitorului, deci indirect. Persoana împotriva căreia este intentată acțiunea oblică beneficiază în raport cu creditorul de aceleași drepturi ca și în raport cu propriul său creditor, având dreptul de a opune creditorului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putut opune creditorului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putu opune propriului creditor.

Consideră că în calitate de creditor este în drept să-și exercite dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale ÎMGFL

nr.4, prin acțiune oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598-599 din Codul civil, or, are un interes legitim de a conserva creanța ÎMGFL nr. 4 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

A invocat că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, proprietari ai bunul imobil – apartamentul nr. XXXXX, cu suprafața de XXXXX m.p., nr. cadastral XXXXX, situat în XXXXX, sunt: Caidaș Tamara cu o 3/4 cotă-parte și Caidaș Nicolae Victor cu 1/4 cotă-parte.

Conform informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarii apartamentului nr. XXXXX, din XXXXX, în perioada decembrie 2001 – septembrie 2016, au acumulat o datorie în sumă de 22.642,36 de lei pentru consumul energiei termice (încălzire, apă caldă).

Reieșind din prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 04 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Potrivit art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală.

Totodată, din prevederile pct. 17 și 18 alin. (2) din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, rezultă că, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Din prevederile legale supra cert reiese că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv se achită costul acestora.

Obligația consumatorilor de a achita serviciile comunale conform facturilor primite se regăsește și în art. 37 alin. (3) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015, care stipulează că, pe lângă plata pentru închirierea locuinței din fondul public de locuințe sau a locuinței proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă și evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie electrică, gaze naturale, transportarea deșeurilor menajere solide și lichide, ascensor și pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale și necomunale, conform facturilor

prezentate. La solicitarea locatarului, locatorul este obligat să prezinte bonurile de plată ce confirmă cheltuielile respective.

A menționat reclamanta că în cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ IMGFL nr. 4, prestarea serviciilor este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâților.

A reținut că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate conform facturilor primite.

Această concluzie rezultă și din prevederile art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002, care stipulează că, agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. (2)–(4).

La rândul său dispozițiile alin. (2) – (4) ale art. 25 din Legea enunțată supra, reglementează acțiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privința consumatorilor care nu achită serviciile prestate, inclusiv acționarea acestora în judecată.

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris, nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Mai mult ca atât, la 24 aprilie 2013, pârâților Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Tamara le-a fost întocmit un grafic de eșalonare a datoriei cu posibilitatea achitării în tranșe, însă nu a fost respectat de către ultimii.

Conform art. 530 din Codul civil, dacă doi sau mai mulți debitori datorează o prestație în așa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sunt legați solidar.

Reieșind din faptul că administratorul fondului locativ IMGFL nr. 4 repartizează cantitatea de energie furnizată de SA „Termoelectrica” între proprietarii/chiriașii de apartamente înregistrați la cadastru în baza conturilor personale, se prezumă că obligația pârâților Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Tamara, în ceea ce privește achitarea serviciilor prestate, decurge din același act juridic, având la bază aceleași temeuri de fapt și de drept, care dau naștere caracterului comun al acestor obligații, inclusiv a coparticipării procesuale obligatorii pentru pârâții acționați prin intermediul acestei acțiuni, care dă naștere și la răspundere solidară a pârâților.

Consideră că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, coproprietarilor apartamentului nr. XXXXX, amplasat în XXXXX, Caidaș Tamara și Caidaș Nicolae Victor, care au negat totalmente obligațiile sale de plată pentru consumul energiei termice, necătând la faptul că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată lunare și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Conform art. 601 din Codul civil, toate bunurile obținute în baza acțiunii oblice intră în patrimoniul debitorului și beneficiază tuturor creditorilor acestuia.

În contextul expus, a solicitat SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul lui Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Tamara în beneficiul ÎMGFL nr. 4 suma de 22.642,36 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice pentru perioada noiembrie 2012 – septembrie 2016 și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 a fost admisă integral. S-a încasat în mod solidar din contul lui Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Tamara în beneficiul ÎMGFL nr. 4 suma de 22.642,36 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice pentru perioada noiembrie 2012 – septembrie 2016 și 679,09 lei taxa de stat.

La 28 februarie 2018 Caidaș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă în baza mandatului seria MA nr. 1241679 din 26 februarie 2018, a declarat apel împotriva hotărârii din 20 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând repunerea în termen al apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii. Încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea depusă de Caidaș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă privind repunerea cererii de apel în termen.

Prin decizia din 02 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Caidaș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, s-a casat integral hotărârea din 20 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

La 13 februarie 2019 SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 a depus cerere de chemare în judecată, cu pretențiile concretizate, înaintată împotriva lui Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Nicolai Igor, solicitând încasarea în mod solidar din contul părților în beneficiul ÎMGFL nr. 4 în proces de insolvabilitate a sumei de 22.642,36 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice (încălzire) pentru perioada noiembrie 2012 – septembrie 2016 și cheltuielilor de judecată formate pentru citarea părților în sumă de 70 de lei și achitarea taxei de stat în sumă de 679,09 lei.

A indicat reclamanta că conform informației deținute de Agenția Servicii Publice, proprietari ai apartamentului nr. XXXXX din bd. XXXXX, sunt înregistrați: Caidaș Nicolae Victor cu 1/4 cotă-parte și Caidaș Nicolai Igor cu 3/4 cote-părți din bunul imobil respectiv.

Totodată, din aceeași informație a Agenției Servicii Publice rezultă că, Caidaș Tamara a decedat la XXXXX, fapt ce se confirmă prin certificatul de deces seria XXXXX din 11 iulie 2013 eliberat de Oficiul Stare Civilă Chișinău.

Prin hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 a fost admisă integral. S-a încasat în mod solidar din contul lui Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Nicolai Igor în beneficiul ÎMGFL nr. 4 în proces de insolvabilitate suma de 22.642,36 de lei cu titlu de

datorie. S-a încasat în mod solidar din contul lui Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Nicolai Igor în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 679,09 lei taxa de stat și 70 de lei cheltuieli de citare. A fost respinsă ca neîntemeiată cerința avocatului Dumitru Barbăscumpă din numele lui Caidaș Nicolae Victor cu privire la întoarcerea executării și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 02 octombrie 2019 Caidaș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 26 decembrie 2019 a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea pretențiilor de încasare a datoriei și a cheltuielilor de judecată din contul lui Caidaș Nicolae Victor în beneficiul ÎMGFL nr. 4, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 înaintate împotriva lui Caidaș Nicolae Victor. Dispunerea întoarcerii executării hotărârii, cu restituirea către Caidaș Nicolae Victor a tuturor sumelor încasate în temeiul hotărârii anulate, precum și a cheltuielilor de executare, în total 27.425,48 de lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Caidaș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă și s-a menținut hotărârea din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. XXXXX din 01 februarie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și ÎMGFL nr. 4, ultima și-a asumat obligația să achite lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria ÎMGFL nr. 4, la consumul de energiei termice, a constituit suma de 29.714.115,61 de lei, devenind astfel debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, instanțele de judecată au stabilit că suma datoriei pentru consumul energiei termice, neachitată în perioada noiembrie 2012 - septembrie 2016, pentru apartamentul nr. XXXXX din XXXXX, față de ÎMGFL nr. 4 în proces de insolvență, a constituit suma de 22.642,36 de lei.

S-a constatat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, la situația din 24 martie 2017, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. XXXXX, situat în XXXXX, sunt înregistrați: Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Nicolai Igor (f. d. 56).

Nu a fost reținut argumentul avocatului Dumitru Barbăscumpă precum că Caidaș Nicolae Victor a dobândit dreptul de proprietate asupra 1/4 cote-părți din apartamentul de la locul de consum, abia la 24 iunie 2015, când a fost pronunțată hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, însă reclamanta pretinde încasarea datoriei pentru perioada începând cu noiembrie 2012, adică cu mult până pârâțul a obținut dreptul de coproprietar asupra apartamentului în litigiu, deoarece conform art. 1444 alin. (1) și art. 1540 alin. (1) din Codul civil (în redacția Legii până la 01 martie 2019), Caidaș Nicolae Victor, acceptând activul succesoral rămas după decesul Tamarei Caidaș, în mod automat a

acceptat și pasivul succesoral în care se includ și datoriile acumulate față de agentul termic, indiferent de data la care a fost înregistrat dreptul de proprietate. Or, moștenitorii care au acceptat succesiunea preiau atât drepturile, cât și obligațiile patrimoniale, pe care cel ce a lăsat moștenirea, le avea la momentul decesului.

Nu a fost reținut nici argumentul avocatului Dumitru Barbăscumpă precum că Caidaș Nicolae Victor nu locuiește în apartamentul nr. XXXXX, situat în XXXXX, aflându-se permanent peste hotarele țării, precum și că nici nu poate dispune de cota sa parte din apartament, fiindcă argumentul respectiv poate constitui obiect de examinare într-un alt litigiu de judecată, și nu-l exonerează pe pârât de obligația de plată pentru prestarea serviciilor de energie termică la locul de consum.

La 10 iulie 2020 Caidaș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 septembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în partea încasării sumei din contul său, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii depuse de SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 în partea pretențiilor înaintate față de el. Dispunerea întoarcerii executării hotărârii, cu restituirea a tot ceea s-a încasat din contul său în temeiul hotărârii anulate, inclusiv a cheltuielilor de executare, în total 27.425,48 de lei, precum și încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului avocatul Dumitru Barbăscumpă din numele lui Caidaș Nicolae Victor a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, în special a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată raportului juridic litigios și anume, a prevederile art. 1444 alin. (1) și 1540 alin. (1) din Codul civil (în redacția Legii până la 01 martie 2019), care nu sunt relevante speței. Or, datoria, pe care o solicită SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 spre încasare din contul lui Caidaș Nicolae Victor, a fost acumulată nu de către Caidaș Tamara, decedată la 04 februarie 2013, dar este o datorie calculată până în luna septembrie 2016, formată după decesul ultimei, și nicidecum nu se include în patrimoniul succesoral.

A indicat avocatul Dumitru Barbăscumpă că dispozițiile pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, stabilesc cert cercul de subiecți care urmează să achite plățile comunale și anume: proprietarii, chiriașii și locatarii, pe când Caidaș Nicolae Victor nu face parte din niciuna din aceste categorii.

Sușține că intimata SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 4 a solicitat achitarea restanței pentru consumul energiei termice pentru perioada noiembrie 2012 – septembrie 2016, însă instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că Caidaș Nicolae Victor a devenit proprietar al apartamentului în litigiu cu cota de 1/4 cotă-parte abia la 31 iulie 2015, când în Registrul bunurilor imobile a fost intabulată hotărârea din 24 iunie

2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, iar datoria solicitată spre încasare a fost calculată începând cu luna noiembrie 2012.

Mai mult ca atât, Caidaș Nicolae Victor a dobândit calitatea de proprietar la 31 iulie 2015, însă el atît pînă la această dată, cât și după aceasta nu a locuit în apartamentul în litigiu, respectiv nu a putut consuma energia termică furnizată la locul de consum. Faptul respectiv se probează și prin hotărârea din 15 februarie 2016 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, prin care a fost obligat locatarul efectiv al apartamentului nr. XXXXX, din XXXXX, Caidaș Nicolai Igor să permită lui Mihailiuc Alexandru, mandatarul lui Caidaș Nicolae Victor, accesul în bunul imobil în scopul administrării apartamentului. În temeiul hotărârii judecătorești din 31 iulie 2015 a fost eliberat titlul executoriu, prezentat spre executare executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae, care la rîndul său a intentat procedura de executare nr. 018-1527/16, însă debitorul Caidaș Nicolae Igor s-a opus executării hotărârii judecătorești din care cauză recurentul pînă în prezent nu are acces în imobilul de la locul de consum al energiei termice.

Mai mult ca atât, pe lângă faptul că Caidaș Nicolae Victor nu are acces în apartamentul în litigiu, acesta nici nu se află pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece deja o perioadă îndelungată de timp locuiește și muncește în Federația Rusă și foarte rar revine în Republica Moldova.

Cu toate că la actele cauzei este anexată copia extrasului din contul personal nr. XXXXX, unde în calitate de locatari sunt indicați: Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Tamara, totuși înscrierile respective au fost efectuate pripit în baza extrasului din Registrul bunurilor imobile cu scopul de a pregăti actele necesare pentru a fi anexate la cererea de chemare în judecată, deoarece recurentul dispune și el de originalul extrasului din contul personal nr. XXXXX, la situația din 08 februarie 2016, unde în calitate de locatari deja sunt indicate alte persoane și anume: Caidaș Victor (decedat la XXXXX), Caidaș Igor (care locuiește în XXXXX) și Caidaș Nicolai Igor (nepot, a.n. XXXXX). Iar conform extrasului din contul personal la situația din 22 februarie 2018 în calitate de locatari sunt indicați: Caidaș Victor, Caidaș Tamara, Caidaș Igor și Caidaș Nicolai, totodată fiind indicat că Caidaș Victor și Caidaș Tamara sunt decedați.

Anume informația nominalizată supra este veridică din care cert rezultă că Caidaș Nicolai Victor nu locuiește și nici nu a locuit în apartamentul litigios.

Consideră avocatul Dumitru Barbăscumpă că Caidaș Nicolae Victor nu poartă răspundere materială pentru datoria acumulată pentru consumul energiei termice, or, acest serviciu nu a fost prestat în favoare ultimului, dar persoanelor care locuiesc nemijlocit în acest apartament și anume: Caidaș Nicolai Igor cu familia sa, soția și copilul lor. Respectiv, persoanele nominalizate urmează să achite datoria restantă acumulată față de agentul termic.

Astfel, este cert că Caidaș Nicolae Victor în prezentul litigiu este pârătul necorespunzător.

Totodată, a menționat reprezentantul recurentului că conform art. 157 alin. (1) din Codul de executare, în cazul în care hotărârea executată se anulează și după rejudecarea cauzei se adoptă o hotărâre prin care acțiunea se respinge parțial sau integral ori o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol, instanța de judecată

dispune din oficiu restituirea către pîrît (debitor), din contul reclamantului (creditorului), a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărârii anulate, precum și a cheltuielilor de executare.

Având în vedere că prin actele eliberate de executorul judecătoresc se confirmă că suma de 22.642,36 de lei și cheltuielile de judecată de 679 de lei deja au fost retrase din contul lui Caidăș Nicolai Victor, în eventualitatea respingerii acțiunii SA „Termoelectrica” în raport cu Caidăș Nicolae Victor, consideră avocatul Dumitru Barbăscumpă că instanța de judecată urmează să dispună restituirea către recurent din contul intimitei a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărârii anulate, precum și a cheltuielilor de executare.

De asemenea, a remarcat că la examinarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău a fost prezentată confirmarea executării eliberată de executorul judecătoresc Bodrug Augustin și a 4 ordine de încasare a numerarului cu suma de 22.642,36 de lei (datoria), 2.734,13 lei (cheltuieli de executare), 679,09 lei (taxa de stat) și 1.369,90 de lei (taxa de executare), în total 27.42,48 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 25 februarie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Caidăș Nicolai Victor și avocatului acestuia Barbăscumpă Dumitru la 19 martie 2020 (f.d. 245, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către aceștia.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că avocatul Dumitru Barbăscumpă a luat cunoștință de decizia instanței de apel la 25 iunie 2020, accesând Portalul Național al Instanțelor: [instance.justice.md](http://instance.justice.md).

Se reține că prin Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie 2020 - 15 mai 2020.

Astfel, recursul declarat la 10 iulie 2020, este în termen.

La 20 iulie 2020 în adresa SA „Termoelectrica”, ÎMGFL nr. 4 și lui Caidăș Nicolai Igor a fost expediată copia recursului declarat de Caidăș Nicolae Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 10-12, vol. II).

La 17 august 2020 SA „Termoelectrica” a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de Caidăș Nicolae Victor sau după caz respingerea acestuia, cu menținerea deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 26 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pe care le consideră legale și întemeiate.

A indicat că conform pct. 17-18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, la plata serviciilor locativ-comunale sunt impuși atât chiriașii, locatarii, cât și proprietarii de apartamente.

A reținut că chiar și dacă recurentul Caidaș Nicolae Victor nu are viză de domiciliu în apartamentul nr. XXXXX, din XXXXX, în calitate de proprietar asupra 1/4 cote-părți din bunul imobil enunțat, a fost și este ținut de obligația achitării serviciului de energie termică. Or, serviciul prestat este unul continuu, iar lipsa locatarului din locuință nu scutește proprietarul de plata sumelor calculate pentru consum.

Din extrasul din Registrul bunurilor imobile, rezultă că la situația din 24 martie 2017 coproprietari ai bunului imobil în litigiu, sunt: Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Nicolai Igor, care poartă răspundere solidară la plata sumei datorate pentru consumul serviciilor de energie termică.

Mai mult ca atât, apartamentul nr. XXXXX, din XXXXX, este aprovizionat integral cu energie termică centralizată de către ÎMGFL nr. 4, iar la această adresă serviciul respectiv nu se prestează separat sau divizat, apartamentul dat de către proprietari nu este divizat în natură, conturile personale nu sunt distincte, iar consumatorii nu beneficiază de facturi de plată separate.

În adresa proprietarilor de locuință se eliberează lunar un bon de plată unic, ce implică indirect solidaritatea serviciului prestat și a plății solicitate.

Consideră că proprietarii Caidaș Nicolae Victor și Caidaș Nicolai Igor în cazul existenței coproprietății asupra ap. XXXXX din XXXXX, urmează să determine de comun acord în ce măsură s-au folosit sau se folosesc de serviciul de energie termică, or, relațiile familiare ce se referă la condițiile de folosire a bunului imobil nu țin de competența ÎMGFL nr. 4 și/sau a SA „Termoelectrica”, și nu urmează a fi obiect de discuție în cadrul prezentei cauze.

De asemenea, a indicat că deși Caidaș Nicolae Victor a înregistrat dreptul de proprietate la organul cadastral abia la 24 iunie 2015, totuși odată cu acceptarea succesiunii după Caidaș Tamara, recurentul în calitate de moștenitor legal, prin prisma art. 1540 alin. (1) din Codul civil, urmează să satisfacă pretențiile creditorilor celui ce a lăsat moștenirea.

Prin urmare, acceptând activul succesoral Caidaș Nicolae Victor în mod automat a acceptat și pasivul succesoral în care se includ și datoriile pentru agentul termic, indiferent de data când a fost înregistrat dreptul de proprietate, noul proprietar devenind succesor legal preia toate drepturile și obligațiile fostului proprietar ce a lăsat moștenirea.

Consideră că nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că nu locuiește în apartamentul nr. XXXXX din XXXXX, aflându-se permanent peste hotarele țării și că nici nu poate dispune de cota sa parte din apartament, or, argumentele respective pot constitui obiect de examinare în alt litigiu de drept ce nu vizează SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 4, dar totodată nu-l exonerează de obligația de plată pentru serviciul de energie termică.

În astfel de situații este prevăzută procedura adresării în judecată în ordine de regres față de celălalt coproprietar, în situația în care unul dintre ei consideră că s-a folosit mai mult sau mai puțin de bunul imobil în litigiu, a consumat mai mult sau mai puțin serviciile de energie termică sau alte motive invocate de recurent, care consideră că îl dezavantajează.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Caidăș Nicolai Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are

caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul depus de Caidaș Nicolai Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Caidaș Nicolai Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Caidaș Nicolai Victor reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic